

РЕШЕНИЕ

№ 1206

гр. София, 23.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 25.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **5715** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ и чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Н. П. Н., с адрес в [населено място] срещу отказ, обективиран в Писмо № 1738/2023 от 31.05.2023г. на административния ръководител – районен прокурор на Софийска районна прокуратура по заявление за достъп до обществена информация по реда на ЗДОИ с адм. № 1738/17.05.2023г..

В жалбата се поддържа становище, че оспореният отказ за достъп до обществена информация е незаконосъобразен поради противоречието му с духа и целта на закона. Сочи се, че позоваването от органа на следствена тайна е неправилно, тъй като от три години делото е в съдебна фаза. Не се приема твърдението, че прокуратурата не знае колко точно депутати разследва от 2021г. насам.

В съдебно заседание жалбоподателят лично поддържа жалбата. Представя и писмени бележки.

Ответникът чрез писмена защита оспорва жалбата като недопустима или неоснователна. Твърди, че оспореното писмо не е административен акт и че процесната жалба е нередовна. Позовава се на разпоредбата на чл.5 от ЗДОИ и обосновава извод, че осъществяването на правото на достъп до обществена информация не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на други лица, а в случая с търсената информация се цели изграждане на своеобразен профил на магистрати на базата на данни за участието им в наказателни производства, респ.

искането има за предмет не обществена информация, а лични данни, предоставянето на които е извън обхвата на закона. Сочи, че заявителят е поискал достъп до данни по конкретно дело, а според съдебната практика тези данни не са обществена информация по смисъла на чл.2 от ЗДОИ. Поддържа се, че информация за висящи в СРП наказателни производства за депутати не се създава и съхранява, поради което е необходимо нарочно изготвяне и събиране на данни, което е извън целта на закона. Прави се искане евентуална претенция на жалбоподателя за присъждане на разноски да бъде оставена без уважение или размерът да бъде намален до минималния размер посочен в Наредба №1 за минималните адвокатски възнаграждения.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбоподателят Н. Н. подал в Софийска районна прокуратура /СРП/ заявление за достъп до обществена информация с адм. № 1738/17.05.2023г., с което във връзка със спряно през м.март 2023г. нахд № 8644/2020г. по описа на СРС, водено срещу К. К., лидер на ПП“В.“ е поискал информация, както следва: 1. Кой е наблюдаващият прокурор /име и фамилия/ по това дело - и респ. по досъдебното производство? 2. Поискал ли е той/тя имунитета на К.К. чрез мотивирано искане до главния прокурор Г., за да може делото да продължи в съдебна фаза? 3. Ако го е поискал/а, на коя дата/дати? 4. Има ли писмена резолюция от главния прокурор Г. в отговор на искането? Ако да, какъв е нейният диспозитив /уважава/не уважава/? 5. Ако няма такова искане до главния прокурор каква е причината за това? 6. Моля посочете има ли в момента и други висящи досъдебни производства срещу депутати в СРП – и ако да, колко са на брой и има ли по тях отправени искания до главния прокурор за сваляне на имунитети /и ако да, колко такива искания има/. Не е нужно да посочвате имена – така тайната на досъдебното производство ще остане защитена. Под „депутати“ разбирам такива, които са били избирани поне веднъж от началото на 2021 насам. 7. Моля посочете има ли такива дела, които са вече в съдебна фаза /освен това на К./. Ако отговорът е да, моля посочете номер/година на тези дела. Под съдебна фаза разбирам включително и такива, които поне веднъж вече са влизали в съда, но са били връщани на прокуратурата за доразследване /и може и да не са влизали втори път в съда/. Пример – И. Г. Р. от „В.“. Отново, под „депутати“ разбирам такива, които са били избирани поне веднъж от началото на 2021 насам.

С Писмо № 1738/2023 от 31.05.2023г. административният ръководител – районен прокурор на Софийска районна прокуратура по отношение на т.1, т.2, т.3, т.4 и т.5 от заявлението е посочил, че тези искания касаят конкретно досъдебно производство, а съгласно съдебната практика материалите по досъдебните производства и преписките на прокуратурата не са обществена информация по смисъла на чл.2 от ЗДОИ. Позовал се е на разпоредбата на чл.198, ал.1 от НПК и е стигнал до извод, че нормативно е възпрепятстван свободният достъп до преписките на прокуратурата. Посочил е, че за заявителя няма данни действително да съществува някакъв специален интерес от търсенето и получаването на заявената информация. Приел е, че искането за достъп няма за предмет обществена информация, а лични данни, предоставянето на които е извън обхвата на ЗДОИ. Във връзка с т.6 и т.7 от заявлението е посочено, че съгласно Указания за организация на информационната дейност в Прокуратурата на Република България, утвърдени със заповед № ЛС-1985 от 30.05.2014г., посл. изм. и доп. със заповед № РД-02-03/01.04.2022г. на главния прокурор не се води статистика за

„висящи досъдебни производства срещу депутати“, вкл. и на такива от „2021 насам“. Предвид изложеното с оспореното писмо жалбоподателят е уведомен, че искането му по процесното заявление не може да бъде удовлетворено.

Писмото е съобщено на жалбоподателя на 31.05.2023г. Жалбата е подадена на 06.06.2023г.

Представен е Акт за встъпване в длъжност на административния ръководител – районен прокурор на Софийска районна прокуратура, считано от 02.12.2020г. Със заповед № РД-04-208/12.06.2020г., на основание чл.28, ал.2 от ЗДОИ главният прокурор е определил административните ръководители на прокуратурите да вземат решения за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация, създавана и съхранявана от съответната прокуратура.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима по отношение на т.1, т.2, т.3, т.4 и т.5 от заявлението. Подадена е от адресат на писмото, в законоустановения срок и срещу подлежащ на оспорване акт.

Писмото не може да се определи като такова с уведомителен характер. В акта ясно е посочено, че искането не може да бъде удовлетворено, тоест налице е отказ за предоставяне на достъп до поисканата със заявлението информация.. Жалбата е подадена и подписана от Н. Н.. Посоченият в нея съдебен адрес – „чрез адв.А. К., П., [улица], ет.3, ап.3, С. 1142“ е за получаване на книжа и съобщения, а не за процесуално представителство. Предвид изложеното, основания да се приеме, че жалбата е недопустима, не са налице.

Разгледана по същество жалбата е основателна частично.

ЗДОИ се прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България /чл.3, ал.1 от ЗДОИ/. Софийска районна прокуратура /СРП/ може да бъде субект по чл.3, ал.1 от ЗДОИ и като такъв за нея ще е налице регламентирано задължение да предоставя информация, която е създадена или съхранявана в кръга на нейната компетентност и е налична. В чл.28, ал.2 от ЗДОИ е посочено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В случая процесното писмо е издадено от компетентен орган –административният ръководител на СРП, оправомощен с посочената по-горе заповед на главния прокурор, издадена на основание чл.138, т.1 и т.2 от ЗСВ и чл.28, ал.2 от ЗДОИ.

Спазена е писмената форма.Посочени са фактически и правни основания. Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Неоснователен е отказът по т.1 от заявлението. Имената на прокурорите не са защитени лични данни. Прокурорите осъществяват публични функции, издават публични актове, в изпълнение на законовите си правомощия, в които фигурират имената им, поради което същите в това им качество не попадат в категорията защитени лични данни по смисъла на ЗЗЛД. Действително осъществяването на правото на достъп до обществена информация не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на други лица /арг. чл.5 от ЗДОИ/, но в случая няма данни по делото, въз основа, на които да се направи извод в тази насока.

Досъдебно производство се образува, когато са налице законен повод и достатъчно данни за извършено престъпление. Разследването на престъпната дейност се осъществява по ред и начин посочени в глава XVII на НПК „Разследване“. Разследването по отношение на лица с имунитет е уредено в чл.220 от НПК и тази разпоредба е част от глава XVII на НПК. Съгласно чл.136, ал.3 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание главният прокурор отправя мотивирано искане до Народното събрание, а когато то не заседава – до неговия председател, с което се иска разрешение за възбуждане на наказателно преследване. Към искането се прилагат достатъчно данни. Предложението до главния прокурор се изготвя от съответния прокурор, който предоставя и доказателствата за наличието на достатъчно данни за извършено престъпление, които се съдържат в досъдебното производство. Материалите по досъдебното производство, и конкретно актовете на прокурора, съставени в качеството му на орган на досъдебното производство във връзка с предприемането на действия по разследването или на действия, следващи завършване на разследването по реда на глава XVIII от НПК, не съставляват обществена информация по смисъла на чл.2 от ЗДОИ. В приложното поле на ЗДОИ попада само онази категория актове на органите на съдебната власт, които представляват част от извършваната от тях административноправна дейност. Актовете на прокурора, съставени и съхранявани по повод извършването на процесуални действия по разследването по конкретни дела, тези които са в пряка връзка с изпълнение на функциите му на орган на досъдебното производство, а не на орган, осъществяващ административноправна дейност, не са източници на обществена информация по чл.2 от ЗДОИ. Тази информация се търси по друг ред, така както е посочено в оспореното писмо – по реда на чл.198, ал.1 от НПК. Изложеното сочи, че отказът по т.2, т.3, т.4 и т.5 от заявлението е съобразен с действащата нормативна уредба. Обстоятелството, че конкретното досъдебно производство е част от спряно наказателно производство в СРС не променя характера на информацията. Съгласно разпоредбата на чл.33 от ЗДОИ, когато органът не притежава информацията и няма данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок той уведомява за това заявителя. Нормата на чл.33 от ЗДОИ се отнася до случаите, в които органът не е нормативно задължен да създава и съхранява търсената информация. В тези случаи той не е задължен субект по чл.3 от ЗДОИ. В конкретния случай органът се е позовал на Указание за организация на информационната дейност в Прокуратурата на Република България /Указания/ и е посочил, че не се води статистика за висящи досъдебни производства срещу депутати. Действително данните по статистическите показатели за отчитане на дейността на прокуратурата по видове надзори и направления се събират и обработват посредством електронни таблици, а показателите, по които се събира статистическа информация, се определят с посочените Указания. Но в Указанията е инкорпорирана само една таблица /т.V.16/, а в т.V.16.3 са посочени и други таблици, които не са общодостъпни и не са представени от ответника по делото. Освен това в Указанията, в частта „Обобщена информация за образуването, движението и приключването на преписките и делата в прокуратурата на РБ“ по т.7 и от т.18.1 до т.18.9 са посочени таблици за отчетност на спрени досъдебни производства за различни по вид престъпления, а едно от основанията за спиране на наказателното производство е деецът да е лице с имунитет. Тоест, за да се изготвят посочените таблици следва да се установи и броя на досъдебните производства срещу лица с имунитет. Изложеното сочи, че от мотивите

на оспорения акт не може да се приеме с категоричност, че органът не разполага с информацията, която се търси по т.6 и т.7 от заявлението.

Предвид изложеното жалбата е основателна по отношение на отказа по т.1, т.6 и т.7 от заявлението. В останалата част по изложени по-горе аргументи жалбата е неоснователна.

Страните не са претендирали присъждане на разноски.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказите по т.1, т.6 и т.7 от заявление за достъп до обществена информация по реда на ЗДОИ, с адм. № 1738/17.05.2023г., обективиран в Писмо № 1738/2023 от 31.05.2023г. на административния ръководител – районен прокурор на Софийска районна прокуратура.

ИЗПРАЩА преписката в тази част на административния ръководител – районен прокурор на Софийска районна прокуратура със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. П. Н., с адрес в [населено място] срещу отказ по т.2, т.3, т.4 и т.5 от заявление за достъп до обществена информация по реда на ЗДОИ с адм. № 1738/17.05.2023г. , обективиран в Писмо № 1738/2023 от 31.05.2023г. на административния ръководител – районен прокурор на Софийска районна прокуратура.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: